Zpravodaj

SENIOR CENTRUM SKUTEČ

„Vědomí dobře prožitého života
a vzpomínka na mnohé dobré činy
je nejpříjemnější.“

Marcus Tullius Cicero

VIII. ročník www.scskutec.cz Zima 2020

Obsah

Co nás čeká? 2
Spolu to zvládneme! 3
Z našich aktivit 5
Prezidenti Československé a České republiky 9
Zeměpisné rekordy Česka 12
Hvězdy stříbrného plátna 14
Z vnitřních pravidel SeniorCentra Skuteč 17
Cvičení paměti 19
Sudoku 19

Co nás čeká?

Z důvodu nepříznivé epidemiologické situace a nebezpečí onemocnění Covid-19 nyní nepřipravujeme žádné pravidelné aktivity.

Byli jsme nuceni pozastavit výlety po okolí, nákupní výlety i canisterapii.

O aktuálních opatřeních a případných aktivitách vás budeme průběžně informovat.

Spolu to zvládneme!

Rok 2020 byl ve všech směrech výjimečný. Začal jako každý jiný, jen s prvními informacemi o neznámém viru kdesi daleko v Asii.

Únor. No sice už to není jen vzdálená Čína, ale Itálie. Stále však dost kilometrů od nás. Začínáme být pozorní, ale nás se to přece netýká. Pro každý případ připravujeme první krizové scénáře.

Březen, duben. Krizové scénáře získávají pevné obrysy. Co se stane, když onemocní klienti? Kolik jich tak může být? Pomohou nám nemocnice? Jak se vlastně používají ty ochranné pláště a kombinézy? A štíty? Vždyť my vlastně žádné nemáme, kde je rychle vzít. Objednáváme zásoby roušek, rukavic a dalších pomůcek. Na trhu ale téměř nic není. A ceny letí nahoru. První zaměstnanci v karanténách. Je jasné, že nemocnice nám jen tak s nemocnými klienty nepomohou. Zastavujeme všechny skupinové aktivity. Žádný masopust, žádná velikonoční výstava, všichni zaměstnanci pod ochranné roušky. Roušky ale na trhu nejsou. Šije, kdo umí. První pomoc veřejnosti. Po pár kusech nám nosí dobrovolníci z řad veřejnosti i firem. Získáváme první štíty, obleky. Spolu to přece zvládneme. Chystáme se na možné uzavření, zaměstnanci jsou připraveni zůstat se svými klienty v karanténě a zajistit tak nezbytnou péči. Jsou úžasní. Klienti jsou smutní, že se nemohou vidět se svými blízkými, ale snažíme se jim to co nejvíce vynahradit naší péčí, videohovory s rodinami, předáváme vzkazy, tiskneme fotografie, předáváme balíčky.

Květen. Zvládli jsme to! Pár nemocných zaměstnanců, žádní nemocní klienti. Dokázali jsme je ochránit! Zůstáváme však ve střehu. Uvolňujeme návštěvy, obnovujeme aktivizační a rehabilitační péči v plném rozsahu. Stále ale nepolevujeme ve vnitřních bezpečnostních opatřeních. Dáváme pozor, s kým se potkáváme, dezinfekce mnohokrát denně v práci i v soukromém životě. V práci roušky. Pořád. Proč to ty návštěvy nechápou a musíme je stále upozorňovat a znovu a znovu jim vše vysvětlovat. Druhá vlna? To bude dobré, přece to nemůže být tak strašné.

Uspořádáme letní i podzimní slavnosti, život se vrací do normálu.

Říjen. Druhá vlna není jen teorie. Už jsme připravení. Máme ochranné pomůcky, připravujeme karanténní zónu, která na jaře zůstala nevyužitá.

Máme zaběhlý systém krizového řízení. Znovu pozastavujeme návštěvy. První nemocní zaměstnanci. Nejdřív jen pár, pak už to jsou desítky. První nemocní klienti. Chystá se testování. Kde jsou s těmi testy? Někteří klienti jsou jiní než obvykle, ale kašel nemají, teploty také ne, čich i chuť jsou v pořádku. Je to ono, nebo ne?

Listopad. Testy máme. Každým testováním posíláme pět, šest zaměstnanců bez příznaků s pozitivním antigenním testem domů. Klienti. Karanténní zóna je malá. Vystačí pro jednu budovu, kde není tolik pozitivních testů. Druhá budova jde do izolace celá. Zaměstnanci všech úseků od přímé péče po úklid a prádelnu do ochranných obleků a štítů. Aktivizace a rehabilitace je pozastavena, všichni jsou přesunuti do přímé péče. Zvládneme to sami? Další testování, další pozitivní klienti i zaměstnanci. To sami nezvládneme. Žádáme o pomoc krajský úřad, který nám předává kontakty na studenty, hlásí se dobrovolníci ochotní pomoci. Žádáme o pomoc armádu, která nám v řádu dnů přislíbí pomoc vojáků, nejdříve dvanácti na deset dní, když se situace lepší jen pomaličku, tak dalších šesti na dalších deset dní. S jejich ubytováním pomáhá skutečské gymnázium.

Prosinec. Situace se každým dnem zlepšuje. Vrací se zaměstnanci z nemocí a karantén. Uzdravují se klienti. Některé nemoc vysílila příliš a už mezi námi nejsou. Většina se ale uzdravuje. Chystáme obnovení návštěv. Jsme ve střehu, stále dodržujeme přísná bezpečností opatření, ale tuto vlnu jsme asi zvládli. Všichni společně. Naši klienti, naši úžasní zaměstnanci, všichni dobrovolníci, vojáci. Naučili jsme se toho tolik. Jak si poradit v nových situacích, přijmout odpovědnost za sebe i za druhé. Být vždy o krůček napřed. Nenechat se zaskočit nepřipravení. Ochránit ty, kdo to nejvíce potřebují.

Jako motto letošního novoročního přání jsme zvolili heslo „Někdy potřebujeme někoho, kdo nás vezme za ruku, a řekne: Spolu to zvládneme.“ Ano, spolu to zvládneme. Spolu jsme to zvládli.

Do nového roku 2021 vám přejeme mnoho dobrých lidí po vašem boku, štěstí, zdraví a spokojenost.

Mgr. Linda Bodláková
ředitelka SeniorCentra Skuteč

Z našich aktivit

Posezení s Ševcovankou

Mikulášská nadílka

Pomoc Armády České republiky

Vánoční zpívání pod okny (skauti Skuteč)

Klub šikovných rukou

Prezidenti Československé a České republiky

Emil Hácha

(12. července 1872, Trhové Sviny – 27. června 1945, Praha)

byl český právník a politik. Během let 1925–1938 působil jako předseda Nejvyššího správního soudu. V listopadu 1938 byl zvolen prezidentem pomnichovské Československé republiky. Po rozbití zbytku Československa a vytvoření protektorátu Čechy a Morava nacistickým Německem ke dni 15. března 1939 byl učiněn protektorátním státním prezidentem a zůstal jím až do zániku protektorátu v květnu 1945.

Narodil se v Trhových Svinech jako Emil Dominik Josef Hácha do rodiny berního úředníka Josefa Emanuela Háchy (1832–1884) a jeho manželky Marie Karolíny Pavlíny Háchové, roz. Klausové (1837–1914). Následně absolvoval gymnázium v Českých Budějovicích. V roce 1895 promoval na Univerzitě Karlově v Praze a v roce 1898 nastoupil k Českému místodržitelství v Praze. Roku 1902 se Hácha oženil s Marií Klausovou. Další právnické zkušenosti získal jako dvorní rada Správního soudního dvora ve Vídni.

Po vzniku Československa v roce 1918 se stal členem Nejvyššího správního soudu. V roce 1920 obhájil svoji habilitační práci na Právnické fakultě UK, kde jako docent působil mezi lety 1924 a 1929. V roce 1925 byl prezidentem Tomášem Garriguem Masarykem jmenován druhým prezidentem Nejvyššího správního soudu.

Velkou změnu pro Háchu přinesl rok 1938. Toho roku zemřela Marie Háchová, jeho žena, se kterou prožil harmonické manželství. Na nátlak svého okolí 30. listopadu 1938 přijal funkci prezidenta Československé republiky.

Představitelé ľudové strany, která se zmocnila vlády na Slovensku, tajně vyjednávali s nacisty o vyhlášení slovenské nezávislosti, proto v noci na 10. března Emil Hácha vyhlásil stanné právo a sesadil slovenskou autonomní vládu v čele s Jozefem Tisem a moc na Slovensku převzala s Háchovým souhlasem armáda.

14. března 1939 byl pozván do Berlína na jednání se špičkami Německé říše. Po setkání mu bylo sděleno, že německá armáda je připravena napadnout Česko-slovensko. Hitler dal Háchovi na výběr mezi podrobením českých zemí německé branné moci ve formě Protektorátu nebo vojenskou invazí a válkou. Hácha opakovaně vzdoroval Hitlerovu nátlaku a odmítal přijmout potupné podmínky předání moci, až ve 4 hodiny ráno, kdy Göring pohrozil bombardováním Prahy, Hácha utrpěl infarkt. Po přivolání lékařské pomoci, v kritickém stavu, dokument podepsal a informoval Prahu o rozhodnutí. Večer vyrazil do Prahy vlakem, který byl nacisty úmyslně zpožděn, aby Hitler dorazil do Prahy dříve. Hácha v 19:30 vstoupil do Pražského hradu poprvé jako státní prezident, za asistence vojáků SS.

Hácha se mylně domníval, že němečtí nacisté budou respektovat uzavřené dohody a mezinárodní právní normy. V prvních letech svého působení ve funkci státního prezidenta byl velmi aktivním politikem, který se zasazoval za práva českého národa. Protestoval u říšského protektora Konstantina von Neuratha proti germanizaci, v říjnu 1939 odmítl slib věrnosti Hitlerovi a v listopadu 1939 požadoval propuštění zatčených vysokoškolských studentů, v mnoha případech úspěšně. Byl iniciátorem vzniku Národního souručenství, které mělo být zastřešující organizací českého obyvatelstva protektorátu.

Osudovým zlomem v jeho životě se stal atentát na Reinharda Heydricha, který v květnu 1942 provedli českoslovenští výsadkáři. Terorizování českého národa během heydrichiády a osobní nátlak nacistů v čele s Karlem Hermannem Frankem a ministrem školství a lidové osvěty Emanuelem Moravcem podlomily zdravotní a duševní stav státního prezidenta.

Od této chvíle nacisté zlomeného Háchu využívali jako symbol propagovaného „protektorátního vlastenectví v rámci Německé říše“. Nejvyšší úrovně dosáhlo toto zneužití po atentátu na Heydricha a jeho smrti, přičemž tyto události vyšly do stejného období jako státní oslavy Háchových 70. narozenin. V rozhlasovém projevu ze dne 30. května 1942 ostře odsoudil jak atentát, tak i činnost Benešovy exilové vlády.

Hácha v doprovodu členů protektorátní vlády rozmlouvá s Hitlerem 9. června 1942 v Berlíně u příležitosti pohřbu Reinharda Heydricha. Hitler během rozhovoru Háchovi vyhrožoval, že v případě dalších incidentů v protektorátu je připraven vysídlit český národ ještě v průběhu války.

3. července 1942 se na Václavském náměstí v Praze konala manifestace české loajality vůči Německé říši, které se zúčastnilo 200 000 občanů v čele s Háchou a Moravcem.

Háchovo zdraví se vlivem pokračující arteriosklerózy rychle zhoršovalo, proto přestal být pro německé okupanty zajímavý. Hácha ztratil nejen důvěru domácího odboje a londýnské exilové vlády, ale i okupantů a jejich přisluhovačů.

13. května 1945 byl Emil Hácha na příkaz Václava Noska zatčen na lánském zámku a dopraven do vězeňské nemocnice na Pankráci, kde 27. června 1945 zemřel.

(zdroj: Emil Hácha. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2020 [cit. 2020-12-21]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Emil_H%C3%A1cha)

Zeměpisné rekordy Česka

Příroda – česká nej

Nejrozšířenější půdní typ
Kambizem – hnědá půda.

Nejdelší jeskynní systém
Amatérská jeskyně v Moravském krasu (34,9 km), na druhém místě je Býčí skála a Rudiské propadání (obojí okolo 13 km).

Nejhlubší jeskynní systém
Amatérská jeskyně, Býčí skála a Rudické propadání – všechny okolo 200 m).

Nejhlubší propast
Hranická propast (u města Hranice nedaleko Teplic nad Bečvou), celkově minimálně 473,5 m; propast je částečně zatopena Hranickým jezerem, hloubka suché části je 69,5 m, hloubka zatopené části není známa, minimálně však 404 m.

Nejmohutnější propast
Macocha – hloubka suché části 138 m + cca dalších 30 m hloubka jezírka.

Nejdelší podzemní tok
Punkva – délka podzemní části 10 km.

Největší jeskynní dóm
Obří dóm (v Moravském krasu), měří 150x40x70 m.

Největší národní park
Národní park Šumava – 690,3 km^2

Nejstarší národní park
Krkonošský národní park, zřízen v roce 1963.

Největší chráněná krajinná oblast
Chráněná krajinná oblast Beskydy – 1160 km^2.

Nejstarší chráněná krajinná oblast
Český ráj – zřízen v roce 1955.

Největší skalní brána
Pravčická brána (Národní park České Švýcarsko), 25 m vysoká, 16 m široká.

Nejrozšířenější strom
Smrk – přes 50 % stromů.

Pravčická brána

(zdroj: https://cs.wikipedia.org/wiki/Seznam_zem%C4%9Bpisn%C3%BDch_rekord%C5%AF_%C4%8Ceska#P%C5%99%C3%ADroda)

Hvězdy stříbrného plátna

Nataša Gollová

(27. února 1912, Brno – 29. října 1988, Praha)

Nataša Gollová se narodila 27. února 1912 v Praze. Původně se jmenovala Hodáčová. Kvůli svému otci, který byl významný politik, poslanec parlamentu a profesor ČVUT, si ale zvolila umělecký pseudonym – po svém dědečkovi profesoru Jaroslavu Gollovi. A ani jméno Nataša ve svém křestním listu neměla. „Její rodiče se sice inspirovali hlavní postavou z Tolstého románu Vojna a mír, svoji dceru ale pojmenovali Natálie," říká o slavné herečce publicista Stanislav Motl.

Nataša Gollová pocházela z dobře situované rodiny. A zajímalo ji studium. Po maturitě na gymnáziu sice toužila studovat školu pro sociální pracovnice, ale protože tam brali dívky až od dvaceti let, začala studovat pražskou filozofickou fakultu. Ovládala čtyři světové jazyky. Uměla jezdit na koni. A hrála na klavír. Tanec a herectví později začala studovat soukromě.

V roce 1934 přijala Nataša Gollová angažmá v divadle v Olomouci. Na své divadelní začátky sama vzpomínala jako na rozpačité. Velmi rychle se ale „vyhrála" a po jedné sezoně v Olomouci odešla do prestižního Národního divadla v Bratislavě. V té době tu působila celá řada výborných českých herců. A odtud už byl jen krůček k angažmá v Praze.

Velmi slibně rozjetou hereckou kariéru znásobilo její působení ve filmu. Hrála od roku 1932, ale naprostým přelomem byl rok 1939 a film Eva tropí hlouposti. Následoval snímek Kristian, kde vytvořila nezapomenutelnou komediální dvojici s Oldřichem

Novým. „Její energie byla úžasná. Jen v roce 1939 natočila neuvěřitelných osm snímků," připomíná publicista.
Rok 1939 ale znamenal i protektorát a sílící nacistický tlak také ve světě filmu. Nacisté ovládli nejen ateliéry na Barrandově, ale také v Radlicích, v Hostivaři, ve Zlíně a i všechny další důležité filmové instituce.
V roce 1941 dokonce zorganizovali přehlídku filmů. Konala se ve Zlíně pod názvem Filmové žně. A protože byl ve stejném roce uveden film Hotel Modrá hvězda s Natašou Gollovou v hlavní roli, vypravila se do Zlína i ona. Na pokoji bydlela se svojí kamarádkou a hereckou kolegyní Adinou Mandlovou.
Návštěva Zlína pro ni byla osudová. Potkala tady totiž svého budoucího partnera Wilhelma Söhnela, ostravského Němce, který v době nacistické okupace dohlížel na českou kinematografii.
„Byl to typ inteligentního bonvivána. Zájem hereček si vyloženě užíval. Natašini rodiče a mnoho jejích kamarádů ji ale před ním varovalo," uvádí publicista.
Na vztah Gollové a Söhnela později vzpomínal i režisér Otakar Vávra: „Doktor Wilhelm Söhnel nebyl nacista. Ale v době, kdy byl Němec jako Němec a psal se s malým n, byla Nataša Gollová ve stejné situaci jako Bárová a Mandlová. Prostě spala s Němcem. Vyřešila to nejčestnějším způsobem. Zatímco se obě hvězdy daly zatknout, aby je lidi nelynčovali, Nataša odjela do terezínského ghetta, kde vypukl skvrnitý tyfus a kde jako ošetřovatelka neúnavně pomáhala."
Herečka bohužel onemocněla také. A i když se nakonec vyléčila, poznamenalo ji to na celý život. Mimo jiné už nemohla mít děti.
Po válce se národ rozdělil na vítěze a poražené. Na soudce a souzené. A to se týkalo i herců a hereček.
„Kdo konkrétně se na osudu Nataši Gollové podepsal, nevím. V každém případě se stejně jako její další kolegové ocitla před prověrkovou komisí. Potrestána byla zákazem činnosti. Na rozdíl od

Mandlové, Bárové nebo Buriana mohla za dva roky opět hrát. Nikoli ale v Praze," vzpomíná Stanislav Motl.
A tak odešla do Českých Budějovic, kde potkala svého budoucího manžela režiséra Karla Konstantina. V roce 1948 se za něj provdala. O manželském štěstí se ale mluvit nedalo. „Byl to hrozný alkoholik. Spíš než velká láska to bylo zoufalství. Proč si ho vzala? Protože byla v těch Budějovicích úplně sama… Zmizela z pláten kin. A pozvolna se vytrácela i z povědomí diváků," vzpomínal později Svatopluk Beneš.

Velký comeback na Natašu Gollovou čekal po návratu do Prahy, když ji Jan Werich v roce 1951 obsadil do hlavní ženské role ve filmu Císařův pekař. Spolupráce s ním ale pokračovala i dál. Na jeho výzvu odešla Nataša Gollová z Fidlovačky do jeho Divadla satiry, kde působila až do roku 1962. „V rámci Městských divadel pražských pak hrála až do předčasného důchodu v roce 1970," dodává Stanislav Motl. Vrátila se i do světa filmu, i když už nikdy neztvárnila žádnou významnější roli. Poslední velká herecká příležitost se jí naskytla v roce 1974 v komedii Drahé tety a já režiséra Zdeňka Podskalského. To už ale bojovala se svojí závislostí na alkoholu.
Stanislav Motl se poprvé s Natašou Gollovou setkal, když už pobývala v domově důchodců v pražské Krči. „Chodila o berlích, měla zákal v očích, ale pořád tam byly líbezné rysy Helenky. Na nočním stolku měla jednu jedinou knihu, přestože si ji nemohla přečíst. Ta kniha se jmenovala Pohádka máje."
Nataša Gollová zemřela v roce 1988 ve věku 76 let.

(Portál Českého rozhlasu: Osudové ženy. w*ww.dvojka.rozhlas.cz* [online]. -: -, 2020, 5. 9. 2020 [cit. 2020-12-03]. Dostupné z: https://dvojka.rozhlas.cz/divaci-ji-milovali-za-lasku-v-osobnim-zivote-ale-tvrde-zaplatila-osudove-zeny-8287533)

Z vnitřních pravidel SeniorCentra Skuteč

PRAVIDLA PRO PODÁVÁNÍ A VYŘIZOVÁNÍ STÍŽNOSTÍ NA KVALITU NEBO ZPŮSOB POSKYTOVÁNÍ SOCIÁLNÍ SLUŽBY

Co je považováno za stížnost

Klient musí své ústní nebo písemné vyjádření označit jako stížnost. Z tohoto vyjádření je nepochybné, že přednáší stížnost, že to není jen připomínka, poznámka, návrh atd. Jako se stížností je postupováno i v případě sdělení závažných informací souvisejících s poskytováním služby, zejména pokud je klient ve výrazně znevýhodněném postavení.

Kdo je oprávněn podat stížnost

Právo podat stížnost má každý klient SeniorCentra Skuteč. Ve prospěch klienta si může stěžovat rodinný příslušník nebo jiná osoba.

Podání stížností nesmí být na újmu tomu, kdo ji podal, ani tomu, v jehož zájmu byla podána.

Stěžovatel má také možnost si zvolit zástupce, který ho bude při vyřizování stížností zastupovat (např. příbuzný, přítel, právnická nebo občanská poradna).

Jak si můžete stěžovat

Stížnost může být podána osobně, telefonicky na číslech **469 699 900, 602 161 184**, písemně na adresu SeniorCentrum Skuteč, Smetanova 946, 539 73 Skuteč, elektronicky na adresu **podatelna@scskutec.cz**, nebo vhozením do schránek „Stížnosti a připomínky“, které jsou na každém oddělení a ve vestibulu budov. Stížnost lze podat kterémukoliv zaměstnanci SeniorCentra Skuteč, který je dále povinen ji bez zbytečných průtahů předat svému nadřízenému Ústní stížnost je třeba písemně zaznamenat tak, jak byla míněna, včetně konkrétních výroků osoby, která si stěžuje.

Odpovědným za vyřízení stížnosti je ředitel SeniorCentra Skuteč. Je nepřípustné, aby prověřením stížností byl pověřen pracovník, proti kterému stížnost směřuje nebo pracovník jemu podřízený. Pokud bude tedy stížnost směřovat proti řediteli, bude stížnost vyřizovat a prošetřovat zřizovatel, kterým je Město Skuteč.

Vyřízení stížnosti

O výsledku vyřízení stížnosti musí být stěžovatel písemně vyrozuměn do 30 kalendářních dnů ode dne podání stížnosti. Pokud bude tato lhůta překročena, je povinností organizace písemně informovat stěžovatele o tom, že lhůta byla překročena, o důvodech překročení lhůty a dále jej písemně informovat, jaké nápravné kroky budou pro urychlené vyřízení stížnosti učiněny. Stížnost je vyřízena přiměřenou odpovědí na všechny její části, včetně informace o přijatých opatřeních k odstranění zjištěných závad. Stěžovateli nevzniká právní nárok, aby na základě jeho stížnosti byly provedeny určité úkony, i když se jich domáhá, nebo aby stížnost byla prověřena jiným způsobem. V písemném oznámení musí být stěžovatel informován o svém právu odvolat se v případě nespokojenosti s vyřízením stížnosti na nadřízený nebo nezávislý orgán s podnětem na prošetření postupu při vyřizování stížnosti. Řešení anonymních stížností bude vyvěšeno na nástěnkách, které jsou na každém oddělení a ve vestibulu budov.

Každý klient, se kterým se není možno dohodnout běžným způsobem, má právo na tlumočníka. Tlumočníkem se rozumí osoba (rodinný příslušník, odborně vzdělaný pracovník), která je schopná překonat komunikační bariéru klienta.

Cvičení paměti

Vždy ke dvěma popsaným výrazům v jednom řádku vymyslete takové slovo, aby odpovídalo oběma uvedeným vysvětlením.

zánět sliznice ……..……..země v Asii
kostra textu …….... soustava svislých nití ve tkanině
upravený vchod …… nakladatelství
soubor pravidel ……. vyznamenání
část obličeje ……..…. přední část
hlína ……..…. stát
druh ptáka ……...…. listnatý strom
paní ……...….. stolní hra

(správné řešení: Katar, osnova, Portál, řád, čelo, země, jeřáb, dáma)

(zdroj: Www.treninkpameti.com [online]. -: -, 2008 [cit. 2020-12-21]. Dostupné z: http://files.treninkpameti.webnode.com/200032644-671d368179/Sucha_Jitka_Trenink_slovni_zasoby_02.jpg)

Sudoku

	5	2			6			
1	6		9					4
	4	9	8		3	6	2	
4						8		
	8	3	2		1	5	9	
		1						2
	9	7	3		5	2	4	
2					9		5	6
			1			9	7	

SeniorCentrum Skuteč
Smetanova 946, 539 73 Skuteč
IČ: 75016541
ID datové schránky 4akk7pt
www.scskutec.cz

Ředitelka
Mgr. Linda Bodláková 469 699 900
bodlakova.linda@scskutec.cz 602 161 184

Vedoucí sociální péče
Bc. Lenka Kašparová 469 363 403
kasparova.lenka@scskutec.cz 725 101 646

Vedoucí ošetřovatelské péče
Petra Dostálová 469 699 981
dostalova.petra@scskutec.cz 736 520 943

Vedoucí zdravotní péče
Bc. Dagmar Dienová 469 699 979
dienova.dagmar@scskutec.cz 602 163 632

Personalistka
Bc. Ivana Bišková 469 699 980
biskova.ivana@scskutec.cz 603 555 135

Ekonom
Ing. Eva Bohuňková 469 699 970
bohunkova.eva@scskutec.cz 724 807 494

Zpravodaj vychází jako čtvrtletník SeniorCentra Skuteč.
Příspěvky můžete zasílat na email kasparova.lenka@scskutec.cz